

A	ACTUS ENTITATIVUS est, quô aliquid simpliciter ens est. Nihil aliud autem est, quam EXISTENTIA, per quam aliquid Ens est simpliciter, cùm citra eam absolutè fit non-ens. Actus entitativus secundum se, prout competit DEO & creaturis, neque includit respectum ad aliquam potentiam, neque excludit. Sin verò ad speciales entis rationes applicetur, non unius modi est. Sanè in ente increatō sive DEO absolutè & citra respectum ullius potentiae dicitur. Verū in creatis omnibus potentiae objective, in quā erant, antequam crearentur, quanquam non nisi intermedia creatione respondet.
III. Est vel (d)	ACTUS FORMALIS est quelibet forma, comparatione subjecti sui, quod informat. Ut anima in corpore organico, albedo in lacte, scientia in intellectu. Materia prima intra existentiam suam, nullum planè actum formalem habet, licet quoslibet recipere apta sit. Unde dicitur Pura potentia, sc. passiva. Nihilominus Actu entitativō gaudet, quod est potentia passiva, & recipit formam, ejusque subjectum est.
V. Est vel (e)	PRIMUS , qui est id, quod se habet ad aliquid, sicut anima ad corpus organicum, aut alia formas substantialis ad materiam; aut sicut scientia ad subjectum; aut ut forma Mercurii ad lignum.
V. Est vel (e)	SECUNDUS , qui est id, quod se habet ad aliquid, sicut ædificatio sive ædificare ad artem ædificandi, aut eum, qui istam artem callebat; & vigilare ad id, quod vigilare potest, sive vigilet, sive dormiat; videre ad id, quod visu praeditum est, sive videat, sive oculos clausos habeat. Actus secundus præcipue dicitur comparatione potentiae activae, aut principii eā prædicti. Unde actiones & operationes, & quacunque verbis operari atque agere comprehenduntur, propriè Actus secundi sunt. Quia tamen idem numerō actus quoque respectum obtinet ad subjectum, quod eum recipit, ut calefactio ad aquam, aut ad objectum, quod per eum producitur, ut creatio ad rem creatam; his autem actus non nisi verbis activis applicatur, cujusmodi sunt calefieri, sanari, creari: hinc etiam quæ talibus verbis effertur, non nulli sub actu secundo contineri afferunt. Et sunt omnino actus secundi, non autem quatenus subjecto insunt (nam & actus primi sunt in subjecto) sed quatenus ab actionibus non differunt, & proinde secundum rem aquæ à potentia activa procedunt.
V. Est vel (e)	ACTUS SIGNATUS , qui est forma vel formalis alicuius ratio & essentia, quæ rebus toto genere diversis inest, non tamen prout illis inest, sed absolute & secundum se considerata, unâ cum omnibus, quæ ad illam pertinent.
NATURÆ	ACTUS EXERCITUS , qui est quelibet res in particulari, cui communissima illa forma vel ratio inest. Sic Logica considerat Syllogismos in actu signato, exponendo, qui & quales esse debeat, ut ad veritatem investigandam sint idonei. Scientiæ Philosophicæ syllogismos sibi vendicant in actu exercito, h. e. ipse Syllogismos conficiunt, quibus inest communissima illa forma sive ratio, prout in Logicis traditur.
SUPER-	NATU- RALIS Qui ut est (1.) ACTUS FORMALIS , dicitur comparatione SUBJECTI , cuius naturalem capacitem sive potentiam passivam non excedit, ut actus docendi respectu discipuli doctrinam recipientis.
SUPER-	Ut verò (2.) ACTUS SECUNDUS est, dicitur comparatione AGENTIS CREATI , cuius nec vires naturæ sive potentiam activam superat, ut idem docendi actus respectu docentis.
SUPER-	Qui ut (1.) est ACTUS FORMALIS , itidem dicitur comparatione SUBJECTI , cuius naturalem capacitem sive potentiam passivam excedit, ut actus convertendi aquam in vinum, respectu aquæ illum aquam formamque illō productam recipientis.
SUPER-	Ut verò (2.) est ACTUS SECUNDUS , non dicitur supernaturalis respectu <i>supernaturalis agentis DEI</i> , verum comparatione <i>concurrentis cum illō AGENTIS CREATI</i> , & quatenus hujus vires sive potentiam activam excedit: ut actus, quō beati clarè vident Deum, respectu intellectus illum actum in virtute luminis gloriae supra natram suam elicientis. Estque autem ACTUS SUPER-NATURALIS triplex: vel
(AA)	I. Quoad Substantiam, qui per nullum planè agens naturale produci potest, quomodounque operetur, & in quocunque subjectum agat. Ita qui à renatis & fidelibus præstantur spirituales actus, et si ab intellectu ipsorum & voluntate pendent secundum generalem rationem, quæ actus cognoscendi & volendi sunt; secundum substantiam tamen, sc. propriam & specificam, & quæ tales circa tale obiectū sunt, non nisi in virtute gratiae & spiritus perficiuntur. II. Quoad subiectum supernaturalis actus est, qui secundum se quidem potest produci per agens naturale, sed non in, vel ex talis speciei subiecto, aut si talis speciei, non tamen taliter affecto. Sic si ex lapidibus procrearentur filii Abraham: vel si homo ab ortu cœcus, aut cui erepti vel alias planè corrupti sunt oculi, videret. III. Quoad Modum supernaturalis actus est, qui secundum se per agens naturale, & in, vel ex tali ac taliter affecto subiecto, sed neutiquā tali modo produci potest. Ita non est supra natram, ut qui ad tempus fuit cœcus, incorrupta oculorum substantia visum recipiat; sed ut ille in momento convalescat, vel videat nullis adjuvantibus medicamentis, id supernaturale est.

ANNO-